

LEGUJABB.

BÉCS: Montenegró kapitulálása azzal kezdődött, hogy ortodox ujevko relőörseinknél megjelent Mette miniszter egy tüzerőrnagygyal és kérte, hogy vezessék a parancsnokságra. A parancsnok előtt megkezdtek tárgyalásokat. Mi azt követeltük, hogy az összes katonai és magántulajdont képező fegyvereket rakják le és szolgáltatásuk át; ezenkívül átkutathassuk egész Montenegrót, nehogy bandák alakulhassanak. Montenegró mindent feltételt elfogadott; a férfiakat összegyűjtik és minden helységet külön átadnak.

BÉCS: Illetékes forrás közlése szerint, Montenegróval a béketárgyalások a tábor egy helyén folynak.

BERLIN: A porosz képviselőházban az elnök bejelentette a Wolff-ügynökség közlése nyomán Tisza parlamenti nyilatkozatát, élénk tetszés mellett. Az elnök beszédéhez hozzáfűzte: Vivat sequens!

Montenegró háborus szereplése.

— Az előrelátó Nikita. —

(Saját tudósítónktól.) Nikita király ép Rjekában volt, amikor hírt vette, hogy Ausztria-Magyarország Szerbiának ultimátumot küldött. Azután rögtön Cetinjébe ment, ahol nagy tüntetések folytak a monarchia ellen. Nikita a tüntetőket nyugalomra intette, sőt bottal kergette őket haza. Ő maga pedig elment a konakba és — várt. Amikor hírt vette az orosz mozgósítást, háborút üzent Ausztria-Magyarországnak és augusztus hó 8-án megindult a seregével. Foca, Avtovác, Bilek, Trebinje, Cattaro volt a támadás célja és Nikita már Moszta házáit is eligérgette katonáinak.

Amde a Drina-vonal harcosai bátran tartották állásaikat. A támadás nem a legerősebb oldala a orngócoknak és így az első heves összeütközések után megelégedtek azzal, hogy néhány határmenti községet kiraboljanak és felgyujtsanak, a mohamedán lakossággal kegyetlenkedjenek és Bileket megszállják. Végre a Pongrácz-dandár elűzte a montenegróiakat és egymás után nem kevesebb mint tizenegy montenegrói dandárt vert meg. Erre Nikita hadserege egy darabig nyugton maradt. Az első szerb offenzíva idején tízezer montenegrói harcolt a szerbek sorában, azután azonban megbénult harci tevékenységük és 1914. december óta csak kis csatározások folytak a határon. Az ország élelmiszerhiányban szenvedett. Nikita haragudott az antantra, mert sem elegendő pénzt, sem kellő számú fegyvert és megfelelő mennyiségű élelmiszert sem kapott.

A nép sem volt megelégedve a háborúval. Daniló és Mirkó hercegek elutaztak és az öreg király magára hagyatva morgott a konakban. Beteg volt, csusz és rheuma gyötörte. Néha meglátogatta a foglyokat — a Zenta legénységét és elfogott előőrsoket — és ujságokat osztogatott szét közöttük, meg — cipőt. December végén Olaszország tiltakozása ellenére is megszállotta Szkutarit. Akkor néhány szép nap virradt Nikitára. A nép ujjongott és ő ismét népszerűvé vált.

Ő azonban jól volt informálva és tudta, hogy az oroszoknak rosszul áll a szénája. Az antant „hálátlansága“ miatt kedvetlen volt és egy szép napon kiadta a parancsot, hogy katonái Cattarót ne löjjék, legföljebb csak akkor, ha a császári és királyi csapatok őket veszik tűz alá.

A nép insége mindinkább növekedett, mivel az olaszok sem segítettek. Zsoldot a katonák már régebben nem kaptak, sőt Nikitának el kellett rendelnie, hogy minden család maga élmezze harcban álló embereit. Legutóbbi szerb offenzívánk óta megparancsolta, hogy a határt minél jobban erősítsék meg és Nikita napi parancsban tudatta, hogy Montenegró órája ütött. S ebben Nikitának igaza volt.

Bécs, január 17. Az előrelátó Nikita, legokosabb ellenségünk, mint hetekkel azelőtt, úgy most is bizalmi férfiakat küldött a központi hatalmakhoz azzal a küldetéssel, hogy hangulatot csináljanak mellette és elhitessék azt, hogy ő csak a kényszernek engedett, mikor csatlakozott a háborúhoz, melyet ellenünk igazán lanyhán viselt.

Az olasz Messaggero azt a reményét fejezi ki, hogy Montenegró, ép úgy mint Szerbia, a becsületet mindenkéül fölé fogja helyezni. Azonban sajnos, Montenegró új miniszterelnöke, valamint az ország előkelői osztrákbarát-hirben állanak.

Küszöbön a perzsa-orosz háború.

Stockholm, január 17. A perzsa-orosz háború immár elkerülhetetlen. A Novoje Vremja szerint ez az orosz diplomácia teljes veresége a némettel szemben, mert bár a háború kezdete óta az orosz diplomácia szakadatlanul azon dolgozott, hogy ezt a háborút elkerülje, nem tudott célt érni. Oroszország egy évvel elkésett Perzsiában. A perzsa ellentállás igen erőteljes és a nép egyhanguan kívánja a szent háborút.

Az utak az orosz előnyomulás irányában igen rosszak, de ehhez járul még a nép elenséges hangulata is.

Nyugaton nincs lényeges esemény.

BERLIN, január 17. A nagy főhadiszállás jelenti: Lényeges esemény nem történt.

Lens városában az ellenséges tüzéségi tűz tizenhat lakost részben megölt, részben megsebesített.

LEGFŐBB HADVEZETŐSÉG.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Demoralizáció a francia seregben.

Genf, január 17. Hervé a lapjában „A sötét pont“ címmel arról ír, hogy a francia hadsereg erkölcsé meglazult. Nyugtalanítja őt, hogy rengeteg katona rossz bánásmódról panaszkodik. Ezért a sok fiatal tisztet okolja, akinek nincs elég tapasztalata. A champagnei csata durva hibái — ugymond — demoralizálóan hatott. Hervé ezután kikel a francia vezérkar ellen, amely nem tud különbséget tenni az elmélet és a gyakorlat között. A vezérkari tiszték hátul ülnek, ahelyett hogy a parancsok ellenőrzése miatt fölkeresnék az elül levő állásokat is. A demoralizáció utolsó oka az a sok hasztalan veszteség, amelyet a kis helyi támadások okoztak. Örültség, ha egy kis darab árok miatt sok száz embert áldoznak fel. Csak nagyon jól előre elkészített támadással lehet célt érni.

.....

Az ügyes detektívek

és a makaó.

— Tettenért hazárdjátékosok a Belvárosi kávéházban. —

(Saját tudósítónktól.) A kávéházi hazárd kártyások tettenérése a legnehezebben kivihető rendőri munkák közé tartozik. Nem is gondolják a laikusok, milyen körültekintő óvatossággal és ravaszsággal kell a detektíveknek eljárni, hogy a játékosok meg ne szeljék a fenyegető veszélyt. A rumirozott hazárdjátékos például csak a bejárattal szemben levő asztalhoz ül, hogy a belépő idegent szemmel tarthassa. Legalább három oldalról elsáncolja magát, a legcsekélyebb szokatlan esemény sem kerüli el a figyelmét. Meglepni csak kezdőket lehet, öreg játékost csak kiváló rendőr tud tetten érni.

A szegedi rendőrség kiváló produktumát hétfőn este: a Belvárosi kávéházban — valószínűleg Sherlock Holmes metódusa szerint — letartóztatott három hazárd játékost. Vacsernyész, Kosztra és Kállai detektívek dr. Borbola Jenő bünyügyi kapitánytól azt az utasítást kapták, hogy figyeljék meg a Belvárosi kávéházat, mert ott tiltott szerencsejáték folyik a vacsora előtti órákban. Az egyik detektív hosszú fekete alszakált ragasztott és beült egy feketére, közvetlen a kártyaszoba ajtaja mellé, ahonnan szemmel tarthatta a játékosokat. A kártyaszobában mit sem sejtve makaózott Dávid Sándor vasuti vendéglős, Jelinek Adolf kisteleki pékmester, aki Szegeden teljesít katonai szolgálatot és Mandel Mór Temesvári kereskedő. Mikor a detektív bizonyoságot szerzett arról, hogy a különszobában tényleg hazárdjáték folyik, megadta az előre megbeszélt jelet az utcán figyelő társának. A másik pillanatban már egy sürgönyhordó lépett a kávéházba, nyugodtan körüljárt, mintha valakit keresne és bement a kártyaszobába. A táviratkihordótól nem hagyták magukat zavartatni a játékosok, de annál kinosabban lepődtek meg, mikor a postás rájuk szólt:

— A törvény nevében!

Ekkor már a másik detektív is bent volt a különszobában, az ajtót pedig a harmadik társuk állta el. A detektívek lefoglalták a kártyát és úgy a játékosokat, mint a kártyaszobában levő nézőket, — közöttük egy nőt — a rendőrségre kísérték, ahol dr. Borbola és Dreyer József kapitányok hallgatták ki őket. A tettenérés este fél hétkor történt, de éjjel tizenkét órakor még tartottak a kihallgatások. A játékosok egyöntetűen tagadták, hogy tiltott játék volt amit játszottak, a nézők meg azt állítják, hogy nem is figyeltek oda mit játszanak, mert Montenegró kapitulációjáról beszélgettek. Aki odafigyelt, az ártatlan társasjátékot látott.

Összesen tizenhat embert állítottak elő a detektívek, ezek vallomását jegyzőkönyvbe vették. Kedden a detektívek hivatalos jelentést tesznek a történetről, ezután az ügyet áteszik a járásbírárságra, ahol tiltott szerencsejáték miatt fogják a játékosokat felelősségre vonni.